

μεγάλη του ηλικία δὲ φτάνει γιὰ νὰ δικαιολογήσει.

Εἶμαι πιὸ πρόθυμος νὰ ἐγκωμιάσω ἓνα μέγα-
λον ἀριθμὸ λυρικῶν κομματιῶν μιᾶς εὐτυχισμένης
ἐμπνεύσεως καὶ μιᾶς ἐπιτήδειας ἐχτέλεσης. Στὸ τέ-
λος τοῦ Δεύτερου Μέρους ἡ «**Προσευκὴ τῶν Ὁρῶν
καὶ τῶν Χαρίτων**», ἔχει ἓνα εἶδος ὀρφικῆς μεγαλο-
πρέπειας, μιᾶς ἐπισημότητος θρησκευτικῆς, συγκι-
νητικῆς σὰν τῇ βαθ.ἀ φωνῇ τῶν λειτουργικῶν ὀρ-
γάνων. «**Τὸ τραγοῦδι τῶν Ἀντίλαλων**» εἶν' ἓνα
λυρικὸ θέμα ξετυλιγμένο ἀριστοτεχνικά.

Στὸ Τρίτο Μέρος, ποὺ εἶναι ἓνα χαριτωμένο hors
d' oeuvre, ξεχώρισα: Σκηνή I. τὸ «**Τραγοῦδι τοῦ
Κυνηγοῦ**», μπαλλάντα πάρα πολὺ πετυχημένη, ἐμ-
πνευσμένη ἀπὸ τὰ δημοτικὰ τραγούδια. Σκηνή III.
τὸ «**Τραγοῦδι τῶν Ξυλοκόπων**» ἀρμονικὸ ξεχεί-
λισμα, ποὺ θυμίζει, ἀπὸ μερικὲς τοῦ ὅφες, τὸ περί-
φημο «**Τραγοῦδι τοῦ Καλαθᾶ**» τοῦ André Theu-
nier. Ὅμοια καὶ τὸ «**Τραγοῦδι τῶν Δεντρῶν**» ποὺ
κλείνει τὴν πράξιν, ἂν καί, σὲ κάποια μέρη, αὐτὰ τὰ
δυσ ποιήματα δείχνουνε μιὰν ἀπαρίθμηση κάπως
στυνή.

Οἱ σκηνὲς τῶν **Κοριτσιῶν** καὶ τῶν **Ξυλοκόπων**
ἔχουνε χάριν καὶ φυσικότητα.

Στὸ Τέταρτο Μέρος τὸ «**Τραγοῦδι τῶν Σκελε-
τῶν**» προξενεῖ ἐντύπωση, καθὼς κ' ἡ μπαλλάντα
ποὺ ἀπαγγέλλει ὁ Νεροπαμπούλης: τὸ «**Βιολί**»
(τὴν Ξυνομάλλα ρηγοπούλα....). Ἄλλως τε ἀλά-
καιρη ἡ III σκηνή, ποὺ μᾶς δείχνει τὴν Ἥλιογέν-
νητη, τὸ Φῶς, βάζοντας σὲ κίνηση ὅλες τὶς βαθιὲς
ἐνέργειες τῆς Γῆς, ἀποκαλύπτει μιὰν ἀληθινὴ δύ-
ναμι φαντασίας, λυρισμοῦ καὶ μορφῆς.

Στὸ Πέμπτο Μέρος, ἐπαναλαμβάνω, ἡ συνάντηση
τοῦ Ἥλιου, τῆς Κόρης του καὶ τοῦ Ἑσπερου κι ὁ
λυρικὸς διάλογος τῶν τριῶν αὐτῶν προξενοῦνε τὴν
πιὸ περίπαθη ἐντύπωση.

Συγκεφαλαιώνοντας λέω πῶς ὁ «**Γῦρος τῶν
Ὁρῶν**», τὸ ἔργο αὐτό, τὸ πυκνωμένο ἀπὸ ἰδιόρρυθμη
ἐφεύρεση καὶ πλούσια κατασκευή, μὲ ὅση κι ἂν θε-
λήσει κανεὶς νὰ τοῦ παρατηρήσει μακρολογία, πα-
ραδοξότητα κι ὁμιχλώδεια μεταφυσική, ἀξίζει νὰ
σταματήσει τὴν προσοχήν καὶ ν' ἀπολάψει περισσό-
τερο ἀπὸ μιὰ συνειθισμένη ἐχτίμηση, γιατί φανερώ-
νει στὸ συγγραφέα του μιὰν ἰδιοσυγκρασίαν ἀληθινοῦ
ποιητῆ, μιὰ τέχνη ἐντελῶς προσωπική, ἓνα ταλέν-
το γλήγορα ὄριμο γιὰ τὰ ἔργα τῆς ἀπόλυτης ὁμορ-
φίας, ποὺ εἶναι ἡ τιμὴ μιᾶς φιλολογίας.

Εἶμαι πεπεισμένος πῶς θὰ δικαιώσετε αὐτὴ τὴν
ἐλπίδα καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ δεχτῆτε κτλ.

Νίκαια

Ε. CLÉMENT

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μίλτου Κουντουρά:

ΤΟ ΜΠΑΛΣΑΜΩΜΕΝΟ ΑΓΩΡΙ

Τὶς προάλλες δημοσιεύτηκε σὲ δύο φύλλα τοῦ
«Νουμά» κ' ὕστερα μετατυπώθηκε σὲ ξεχωριστὸ
βιβλίο, ἓνα κινουόργιο δράμα τοῦ κ. Μίλτου Κουν-
τουρά. Κάτι θέλει νὰ πῇ στὸ «Μπαλσαμωμένο Ἀ-
γώρι» τοῦ ὁ συγγραφέας τοῦ συχωρεμένου «Ἄρρω-
στου», μὰ, μὲ ὅλο τὸ σφίξιμο ποὺ κάνει ὡς τὸ τέ-
λος, δὲν κατορθώνει νὰ πῇ τίποτα. Ἔως τώρα ξέ-
ραμε, ὅτι καὶ ὁ πιὸ ἀδύνατος τεχνίτης προσπαθεῖ στὸ
τέλος τοῦ ἔργου του νὰ δώκῃ τὴ μεγαλύτερη τρα-
γικὴ συγκίνηση. Ὁ κ. Κουντουρᾶς στὴν ἀρχὴ φλυ-
αρεῖ, λίγο παρακάτω ἀραδιάζει ὅλες τὶς λαϊκὲς πρό-
ληψες καὶ δεισιδαιμονίες, ἐκεῖ κτὰ τὰ μέσα — νᾶ-
μαστε δίκαιοι — ἔχει μερικὲς στιγμὲς γεμάτες τέχνη
καὶ μυστικισμό, καὶ στὸ τέλος μᾶς παρουσιάζει τοὺς
πυροσβέστες μὲ τὰ ἄου, ἄου τοὺς καὶ τοὺς ὑπηρέτες
μὲ τὴ φιλοσοφία τους, ἂν εἶνε δυνατόν σὲ μιὰ τέτια
κακὴ στιγμὴ νὰ φιλοσοφοῦν, ὅχι μονάχα οἱ ὑπηρε-
τες, ποὺ δὲ ξέρουν τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ κουσέλι τῆς
κουζίνας, μὰ καὶ ἄνθρωποι μορφωμένοι καὶ προνο-
μιούχοι.

Πέρυσιν ὄντας διὰ δασα τὸν «Ἄρρωστο», μὲ ὅλο
τὸ κατὰ κλεμα, ποῦχει γίνε ἐκεῖ μέσα τῶν «Βρυκό-
λακων» τοῦ Ἴψεν, βλέποντας, ποὺ καὶ πού, τῆς τέ-
χνης τὰ ξεπεταρίσματα εἶπα εἰλικρινά, πῶς ὁ κ.
Μίλτος κάτι θᾶγραφε ἀργότερα. Φέτος τοῦ λέγω,
πάλι εἰλικρινά, πῶς τὸ «Μπαλσαμωμένο Ἀγώρι» τοῦ
δείχνει ἄνθρωπο, ποὺ δὲ θὰ γράψῃ ποτέ του τίποτα
καὶ γι' αὐτὸ τοῦ συσταίνω νὰ πᾶψῃ νὰ μουτζαλώ-
νῃ τὸ χαρτί, ποὺ στὴν Ἑλλάδα, τουλάχιστο, δὲν
εἶναι καὶ τόσο φτηνὸ.

ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Τριαντ. Σμύρνη. Λάβαμε τὴ συνδρομὴ 1.10.911-
1.4 912 κ' εὐχαριστοῦμε. — κ. Θ. Ἐξ. Σμύρνη. Λάβαμε
τὰ 25 φρ. Γράψε μας ποιανὸ συνδρομὴ εἶναι, γιὰ νὰ τὴν
πράξουμε στὸ βιβλίο. — κ. Α. Ἀσ. Μόναχο. Λάβαμε τὴ
συνδρομὴ καὶ στέλνουμε τὸ φύλλο.